

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények kül-
dendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová az
előfizetési pénzek, a hirde-
tések és ezeknek díjai, va-
lamint a felszólamlások kül-
dendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA,
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
hivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

Ébredés.

Amint a szüz verőfény letűz a kipi-
hent földre, megmozdul az őstermészet mil-
liárdnyi atomja, új, hatalmas életerő kél
az idomtalan rögökben. A barázdák alatt,
hol a mag pihen, kipattan az élet. A ke-
nyéradó magból kicsirázik a növény, áttöri
a földet és zsenge fejével feljut a földszí-
niére, finom rostos gyökereivel belekapasz-
kodik az anyaföld emléjébe. A sugár végig
csókolja a kis ujszülött magnövényt s rövid
időn halaványzöld színe lesz a földfelüle-
tének.

Ez a zöld szín a reménység, az ígéret.
A gazda ember örvendező szívvvel, elfogó-
dott lélekkel tekint munkájának eredményére
s megható fohászt küld a nagy mindenség
Urához, hogy óvja a vetést minden rom-
lástól, fagytól, tüztől, vihartól, szárazságtól,
jégveréstől, háborutól

Amint keze munkájával, homloka verej-
tékeivel, odaadó szorgalom és buzgósággal
megmunkált, amit vetett áhitattal, az Isten-
ben való bizodalommal, az emberek iránti
jóindulattal, — vajjon lesz-e azon áldás!?
Meghozza-e a nyár az aratást olyan öröm-
mel, mint a milyen reménnyel kecsgetet
a munka ilyenkor, ébredéskor, virágnevelő
fuvallom lengése idején, ragyogó tavasz-
szal

Mert itt az ébredés, itt van a tavasz!
Nemcsak a föld regéli, nemcsak az első ki-

törő fűszál hirdeti, hanem erről beszél a
sugárban fürdő természet, az éj csendjében
sipogva haza siető madár sereg, a levegő lan-
tosa, a pacsirta, új dalt énekelve ébredés-
ről, új életről, virulásról . . .

. . . De szép a poézis, az álmodozás!
Szeretnők folytatni ezt a hongot, him-
nuszt zengeni a természet örök rendjéről,
ha az örök küzködés vissza nem vezetne
bennünket újra, meg újra a való életbe, a
reális gondolkodás piaczára.

A tavasz valóban az a gondolkör,
mely leghamarabb elkalandoztat bennünket
a virágos mezőkön, pedig a munka vár
reánk, a munka, mely éltet, mely nevel,
mely képesít bennünket arra, hogy megáll-
junk az idők forgatagában, az emberiség
folytonos küzdelmében.

S ha mégis a tavasz most szemlélődé-
sünk tárgya, az nem csupán a természetre
s nem kizárólag egyes ember tavaszára vo-
natkozik.

A nemzeteknek is van tavaszuk!

Van a magyar nemzetnek is tavasza,
mely, úgy érezzük, most van rügyezésben.
Hosszú ideig szendergésben levő, elbénult,
lenyügzött erők támadnak fel újra; forr
minden rétege a társadalomnak s utat ke-
res a megnyilatkozásra, az alkotásokra, az
ujult erő érvényesítésére.

A megmunkált területek, ahol a gon-
dos kéz az ügyesen előkészített talajba friss
magot vetett, csodamódra termik a legszebb

gyümölcsöket s mutatják a legszebb ered-
ményeket. Van gaz és dudva is elég, nem
tagadjuk. Van gondatlan gazda s van ha-
nyag kertész, — sőt van még egészen par-
lag terület is, melyhez nem tudunk elég
munkás kezet, elég alkalmas vető magot ta-
lálni.

Ez onnan van, mert a nemzeti erőnek
egyszerre sokfelé kellett elforgácsolni mun-
káját s egyszerre nem volt képes valamennyi
terét munka alá előkészíteni.

De a tavasz erre is jó időszak! Lát-
juk, hogy merre van a terület, ahová a
mag hiába hullt, merre van a mező, me-
lyet telvert a gyom. Tudjuk, hol kell irtani
s hol kell a földet mélyebbre szántani, új,
friss magot belevetni. A közeli nyárra talán
meghozza a fáradtságos munka a maga
eredményét.

Nincs okunk panaszkodni a magyar
nemzet tavaszára.

Sokkal fényesebb az, sokkal ragyogóbb,
sem mint álmodni mértük valaha, szomorú
időkben, lelket dermedtő nemzeti telünk-
nek zimankós idején.

Akkor a legjobbak sem hitték azt, hogy
a bekövetkező tavasz ilyen fényes lesz.
Nem hitték, hogy a nemzetben alvó energia
ilyen hatalmasan fog felébredni, hogy szá-
zadok mulasztásait képes lesz pótolni né-
hány évtized alatt. Csodaszzerűnek látszik a
mult emberei előtt ez az ébredés, ez a fej-
lődés.

TÁRCZA.**Esküvő előtt.**

Engedd, hogy befonjam éjszinü hajadat . . .
Deres lett az enyém rövid egy év alatt.

Engedd, hogy rád adjam aranyos ruhádat . . .
Gyászos lett az enyém; sötét mint a bánat.

Pántlikát is adok, a legszebbet adom . . .
Könnyel könnyitem én nehéz búbanatom.

Az oltárhoz menni rózsaszállal illik . . .
Tele az én utam tövissel — a siring.

Engedd, hogy feltűzzem koszorud fejedre . . .
Az enyémet majd a koporsómra tedd le.

VARGYASI.

Két felvonás.

Az „Abonyi” eredeti tárczája.

Irta: TEMES.

I. felvonás: Mes alliance és még más
egyéb.

Monori Pistának csak egyetlen vágya volt
ökölnyi gyerek korától egész odáig, mikor vala-
hogyan egy élethossziglan tartó 500 frtos irnoki
állásba jutott, a midőn is aztán nyomban asszony
után nézett.

Azaz hogy először kölcsön pénz után, bár

milyen kamatra, lakodalmi és egyéb ily fajta
kiadásokra.

Kapott is 100 kemény forintokat, a miből
úgy a hogy beruházkodott, aztán elment egy uri
ismerőséhez, fölkeréven, hogy Kaczur Karolin kis-
asszony kezét az ő számára kérje meg.

Ez a Kaczur Karolin kisasszony pedig egy
vala ama 7 kisasszonyok közül, kik egy özvegy
papnét hívtak mamájúknak.

Pista ugyan egy közbülsőt szeretett volna
feleségül venni, aki szebb is volt, fiatalabb is, de
meg jobb szívűnek látszott Karolinnál. Ámde
Pista rendkívüli udvarias ember vala, a világrét
sem merte volna azt a közönséges dolgot elkö-
vetni, hogy ne a legidősb kisasszonyt kérje meg,
— de meg Karolin is legjobban vonzódott hozzá.

Szegény Pista! Ha hamarabb elolvasta volna
az „Egyetértés” f. évi 86-ik számának tárcza ro-
vatában „Mozaik” czím alatt megjelent közle-
ményt, melynek egy helyén ez a régi magyar
közmondás vagyon megírva: „Isten őrizzen házas
szolgától (lop), jármos bivalytól (lusta), ut melletti
földtől (eltapossák), paplány feleségtől (rátartós)”,
bizony-bizony meggondolta volna kétszer is a
dolgát, míg mielőtt pap kisasszony feleséget
szerez.

Pista nem is annyira szerelmes volt, mint
inkább egy csendes családi tüzhely után vágyó-
dott, hol hányatott árva életmódjából kivetkőzve,
nyugodtan élhessen családjának, kis hivatalkájá-
nak, — szerető, gyöngéd feleségének és gyerme-
keinek.

Hej, de másképp ütött ki.

A papkisasszonyból lett asszony igényeit
nem futotta a sovány fizetés, akkor aztán neki

gyürközött Pista az életnek és dolgozott éjjel-
nappal, keresett pénzt sokat, de még az is kevés
volt

Ehez járult még az is, hogy a roppant
idegő munka elvette kedélyét, elpusztította gyön-
géd érzelmeit, elvette idejét a családi körtől.

Aztán jött békétlenkedés, az elégedetlenség
korszaka.

Ami időt Pista a házon kívül töltött dolog-
gal, pénzkereséssel, hogy felesége követelőzéseit,
pazarlásait kielégíthesse, gondatlanságaiból szár-
mazott kárait pótolhassa, azt az asszony csavar-
gásba, kalandok hajhászatába tudta be Pistának
és így napi renden volt a veszekedés.

Pedig szegény Pista már megkészserezte
fizetését a mellékkeresetekkel. De minél többet
vitt haza, annál többet követelt az asszony, aztán
jött a gyanúsítás, hogy Pista eldugdossa keresé-
tének nagy részét, mit könnyelmű társaságokban
fecsérel el.

Hijába tagadkozott Pista, hogy egy krajezart
sem költ el könnyelműen, hogy se kaszinóba, se
korcsmába nem jár, se nem italozik, se nem kár-
tyázik, de még csak nem is kuglizik; nem ért
semmit, az asszony igényei mind magasabb fokra
húgtak és Pista adósságokba keveredett, pedig
még a 100 frt kölcsön se volt vissza fizetve.

Ez aztán elvette élet kedvét, kezdett melázó
lenni, családi bajai munka kedvét csökkentették
s ilyen abnormis állapotában a más pénzéhez is
nyult, hogy ideig-óráig elodázza a katasztrófát,
melynek bekövetkezése kezdte már megzavarni
elcsigázott agyát.

Egy ily borongós lelki állapotában az asz-
szony ajkáról ismét felhangzott a régi nóta, hogy

Az öregek, akik csak 40 évet tudnak visszafelé emlékezni, úgy látják a jelent, mint egy álmod, mint egy ragyogó mesés álmoképet, melyet ébren látnak maguk előtt elvonulni s melynek ők maguk is élő, szereplő alakjai, cselekvő tényezői.

Mi fiatalok pedig, akik a tavaszt élvezük: lelkünkben érezzük a jó gazda aggodalmát, reménykedését. A vetés jól sikerült, az aratásnak is sikerülnie kell s itt az égi hatalmakon, a nemzetek, népek nagy Istenén kívül a saját erőnknek is erélyesen közre kell működnie.

„Ébredj nagy álmaidból,
ébredj Árpád fia;
Fölkelt a nap, hazádnak
fel kell virulnia!”

Most van az ideje a figyelésnek, az intésnek, a tettnek. Pusztuljon a henye, a stréber, a tettvágyat megmételmező alattomos eselszövő, az üres fejű kegyhajhászó, csak a tiszta, a szemdus kalász tenger álljon a nemzet géniusza előtt.

A zsendülésnek, az ébredésnek, virágfakasztó fuvalomnak idején, járja át egész valónkat a költő ezen mondása:

„Hass, alkoss, gyarapíts:
s a haza fényre derül!”

V. I.

Az „abonyi színügyi bizottság” nagy gyűléséről.

Az „abonyi színügyi bizottság” 1900. márczius 25-én nagyon fontos gyűlést tartott, mely a következőképen folyt le:

Teszáry László elnök megnyitván a gyűlést, constatálja, hogy a tagok elegendő számban jelentek meg és így a szabályszerűen és kellő időben közölt meghívónak tárgysorozata felett a gyűlést határozatképesnek nyilvánítja. A jegyzőkönyv vezetésére Véli Miksa titkár, annak hitelesítésére pedig dr. Györgyi József és Komáromy József tagokat kérte fel. Ezek után elnök érdekes visszapillantást vetett a színügyi bizottság alakulási idejére és hét éves történetére, többek között felemlítvén azt is, hogy Abony városában az 1892-ik évben még állás alatt játszottak a vidéki színészek, de sőt az akkoriban itt működött társulat kíségetése végett lerándult nemzeti színházi tagok*, élükön Mihályfy Károlyval, szintén abban

* Lukács Gyula kérésére jöttek le Abonyba.

Pista az este is későn ment haza, bizonyosan valahol ledérkedett s pénzt költött, pedig sok a szükség itthon, elfogyott a havi gázsi, ruha is kellene, kalap is, meg a pipere boltban is van contó stb.

Pedig Pista az este is, — mint mindig — végkimerülésig dolgozott hivatalában.

Ez a zsörtölődés aztán végkép elkészerítette, mindazon által türelmetlenné magát s alig leküzdött indulatától nyomult hangon jegyezte meg nejének, hogy egy kissé szűkebb viszonyok közt is élhetnének, mert ő már nem bír többet keresni.

Az asszony felpattant, durva, kihívó hangon adta tudtára Pistának, hogy hát akkor minek házasodott meg, ha nem bír egy asszonyt eltartani s mért nem vett el magához való közönséges, alacsony származású leányt, mincképpen tolakodott egy urí családba; — végül pedig, még betetőzésül e csuf jelenetnek, ki szaladt az asszony száján ez a vérgig sértő szó: nyomorult!

Pista halál sápadtan, remegő ajkakkal állt föl, pár pillanatig mintegy megmerevülten nézett nejére, — arra, akit oly végtelenül szeretett, de aki soha sem volt hozzá olyan gyöngéd, hogy ezt tudtára adhatta volna, — várva egy pillanatra a megbánás szavát a durva sértésen, — de midőn erre a legkisebb jel sem mutatkozott, vette felöltőjét, kalapját és szó nélkül eltávozott.

II. felvonás: M a t a m o r f ó z i s.

Vagy két óra hosszágú ödöngöt az utakon, a nélkül, hogy tudta volna mit akar tenni. Kétszer is vissza ment kis kapujáig, hogy be menjen lakására s azzal elsimuljon minden.

a bódében mutatták be művészetüket. Ez alkalommal — az említett művészek tiszteletére rendezett estélyen — tette Mihályfy itteni barátainak azt az ajánlatot, hogy csak építessenek, — habár adósságra is, — egy állandó szinkört, mert ennek költségei az ő és több művésztársa által három egymásután következő évben Abonyban rendezendő 9 előadás jövedelméből részben feleztetni fognak. A tömeges és minden díj nélkül való lejövetelekre nézve Mihályfy a maga és több művésznő és művésztársa nevében még kötelező ígéretet is tett, melyet akkor a jelenlévők örömmel és hálás köszönettel tudomásul vettek, 1893. év elején pedig a gyakorlati kivétel előmozdítása érdekében Márton Ferencz felhívására és elnöklete alatt 15 tagból álló színügyi bizottságot alakítottak. Ezen bizottság közreműködésével 1893. év június havában a városháza udvarán felállított ideiglenes szinkörben, az 1894., 1895. és 1897-ik években pedig már az állandó szinkörben tartották meg a nemzeti színház tagjai — minden egyes esetben díjazás nélkül — az építési alap javára előadásukat, számszerűen összesen tizenkettőt — tehát többet, mint a mennyit ígértek — olyan eredménnyel, hogy ma már egy teljesen felszerelt tehermentes állandó szinkör áll az időnként itt működő szinkörök és a színpártoló közönség rendelkezésére, ami első sorban Mihályfy Károly, Abonyi Gyula és művésztársaik önzetlen fáradozásainak, másodsorban a bizottsági tagok és a nagy közönség áldozatkész támogatásának köszönhető. — Elnök megemlékezett végül arról is, hogy a színügyi bizottságot alakulása óta nagy veszteség érte, amennyiben elhalálozás folytán 1898. április hó 28-án elvesztette buzgó elnökét Márton Ferenczet, kinék elévülhellen érdemei annak idején jegyzőkönyvileg lettek méltatva és megörökítve, emléke pedig bizonyára tovább fog élni a tagok lelkében.

A megnyitó beszéd elhangzása után a tárgysorozat értelmében:

I. Titkár felolvasta az állandó bizottság következő jelentését:

Tisztelet nagy gyűlés!

Az „abonyi színügyi bizottság” 1899. év július hó 23-án tartott nagy gyűlése kimondta, hogy többféle okokból, de különösen a vagyonkezeléssel járó felelősség tekintetéből szükséges, hogy a bizottság működése ezután ne ötlesterületű, hanem az illetékes hatóság által jóváhagyott alapszabályok értelmében irányított legyen, miért is megbízta a színügyi állandó bizottságot, hogy egy a helyi viszonyoknak megfelelő alapszabály tervezetét készítsen és azt tárgyalás czéljából a legközelebb egybehívandó nagy gyűlés elé terjessze be.

Amidőn ezen megbízatásunkból kifolyólag szerencsénk van egy hozzánk benyújtott és ál-

Ámde az önérzet mindannyiszor hevesen tiltakozott eme megalázkodás ellen.

Végre is, úgy éjfél után egy régi barátját zörgette föl, elpanaszolván keserves helyzetét, aki csak úgy ágyban fekve hallgatta a dolgok kissé zavaros előadását.

Először azt hitte az álmos barát, hogy Pista megbolondult, azután meg később, hogy részeg, végül nagyot nevetett s azt a tanácsot adta Pistának, hogy menjen haza, reggelre nem lesz semmi baj.

— De hát hogy menjek haza ilyen sértés után anélkül, hogy meg ne alázkodjam? Kérdé Pista csaknem siró hangon.

— Hát akkor ne menj haza.

— De mikor úgy szeretem azt az asszonyt még . . .

— Hát akkor credj haza!

— De akkor vége lesz örökre anélkül is csekély családapjai tekintélyemnek.

— Hát akkor ne menj haza!

Pista aztán sarkon fordult s ment újra neki az éjszakának. Kint aztán elhatározta, hogy biz' ő nem kér senkitől tanácsot, hanem majd holnap meggondolja a dolgot, most pedig el megy egyet mulatni bujában-bánatában.

Igen ám, de akkor meg nem lesz holnapra józan eszé gondolkodni. Eh, hát akkor elmegy a fogadóba — aludni.

Ugy is tett. Reggel aztán csakugyan meggondolta, hogy mit tegyen.

Először is elment egy privát lakást keresni, amibe még délelőt beköltözött ama erős elhatározással, hogy míg felesége érte nem megy, vagy

talunk már tárgyalt és jóváhagyott alapszabály tervezetét beterjeszteni, egyben kérjük a t. nagygyűlést a következőkre:

1. Mondja ki, hogy 1893. év óta használt „abonyi színügyi bizottság” czímét mai napon „abonyi színpártoló egyesület”-re változtatja.

2. Tárgyalja és lehetőleg egész terjedelmében fogadja el az alapszabály tervezet összes szakaszait és

3. ennek megtörténte után — mivel mandátumunk megszűnik — az új alakulást, illetve az alapszabályok értelmében szükséges választásokat cjtse meg.

Ezek után még őszinte köszönetét fejezi ki az eddig benne helyezett bizalomért

Abony, 1900. márczius hó.

az „abonyi színügyi bizottság” tisztikara és állandó bizottsága:

Teszáry László elnök, Véli Miksa titkár, Lukács Gyula pénztárnok, Csupkay Ferencz gazda, Rudnyánszky László, dr. Györgyi József, Antos Béla bizottsági tagok.

A nagy gyűlés tudomásul vette az állandó bizottság jelentését, azután egyhangulag elhatározta, hogy az abban foglalt indítvány értelmében az 1893. év óta használt „abonyi színügyi bizottság” czímét mai naptól kezdődő érvénnyel „abonyi színpártoló egyesület”-re változtatja.

2. Az állandó bizottság által beterjesztett alapszabály tervezet felolvasatott és szakaszonként külön-külön tárgyaltatott.

A nagy gyűlés a beterjesztett alapszabályokat egész terjedelmében egyhangulag elfogadta és elrendelte, hogy ezek a mai gyűlésről felvett jegyzőkönyvhöz csatolva, az elnök, jegyző, továbbá a jegyzőkönyv hitelesítésével megbízott 2 tag aláírásával ellátva jóváhagyás végett az illetékes hatóság útján a m. kir. belügyminiszteriumhoz felterjesztendők. — Egyben elnök indítványára az alapszabályok szerkesztéséért Véli Miksa titkárnak köszönet szavaztatott.

3. Megejtettek az elfogadott alapszabályok értelmében szükséges új választások a következő eredménnyel:

Megválasztottak 3 évre: Teszáry László elnöknek, Véli Miksa titkárnak, Lukács Gyula pénztárnoknak, Csupkay Ferencz gazdának és Gulner Gyula, Antos Béla, dr. Györgyi József, Pintér Gyula, Sivó Jenő, Rudnyánszky László és Kostyán József választmányi tagoknak; végül egy évre: Komáromy József, Altman Samu, Goldschmid Lipót számvizsgáló bizottsági tagoknak.

Ezután elnök a gyűlést berekesztette.

nem üzen, biz nem megy haza széles e világot sem.

Várt három napig mindinkább fokozódó türelmetlenséggel s az alatt végezte dolgát pontosan.

Negyed napra csak annyi történt, hogy reggel valaki betolta két kis fiát az ajtaján minden szó vagy üzenet nélkül.

Pista össze-vissza csókolta gyermekeit, aztán beszólította házi asszonyát s gondjaira bizta őket és várt tovább az asszony megtérésére, megtörődésére.

Az asszony pedig udvarlókat fogadott s uton-utfélen gyalázta férje éheltelenségét.

Hét mult, hónap mult, midőn egyszer csak elkezdtek a városban suttozni Monoriné kikapásairól.

Ez alatt Pista roppant sokat szenvedett, gondolatai kezdtek össze zavarodni, idegei kezdtek lázongani s gyakran megvillant agyában az öngyilkosság eszméje, kivált ha zilált anyagi viszonyaira gondolt.

Épen ilyen vigasztalhatlan állapotban állt egy reggel felöltözve, hogy hivatalába induljon, ujjával idegesen dobolva asztalán, midőn az ajtó szép esendesen kinyílt s belépett egy csinos fiatal nő.

Pista nem vette észre, azt hitte házi asszonya jött be a gyerekeket fölköltteni.

Csak akkor fordult hátra, midőn az imént belépett nő a kezét gyöngéden vállára tette.

— Te vagy Zsuzsi? — szólt nagyon meglepődve, — mit csinálsz, mit keresel itt?

A nő elkezdett esendesen zokogni s szaggatott hangon beszélt el Pistának, hogy hallotta

Méh-zsongás.

Márczius második felében, mikor a nap sugarai már melegebbek s a természet új életre ébred, a méhek is hozzá kezdenek munkájokhoz. — Első teendőjük a tisztuló kirepülés. Napról-napra növekszik a pezsgő élet a kaptárban s általános lesz a méhek működése. Ilyenkor látjuk is, hogy a méhek szorgalmasan hordják be a vizet a fiasítás tápanyagának elkészítéséhez. — Figyelmeztetés legyen arra, hogy a méheknek tavaszkor igen szükséges a víz, tehát a méhes elé a méhek számára vizet készítsünk, hogy oda szokva, ne kalandozzanak el messzire, mi által sok életét veszti. A vízbe zsuppot vagy nádszálakat teszünk, hogy azon ülve bele ne fuljon a vízbe.

Az első tavaszi kirepülés után, kellő csendes meleg napon, vizsgálja meg a méhés az családokat, vajjon nem lett-e egyik vagy másik anyátlan? Könnyen meggyőződhetünk a rendes állapotról, ha szép egyetértést, öröm teljes nyugalmat s csendes zugást tapasztalunk. A hol pedig télen elpusztult az anya, ott nyugtalanság mutatkozik s a méhek későn csendesednek le. Az egész család szomorú hangon zúg. Az anyátlanság különös jele még az is, hogy a hazatérő méhek nem sietnek egyenest a kaptárba, hanem hosszabb, rövidebb ideig vannak a röpdeszán. — Ha anyátlan családra akadunk, elkerülhetetlenül kell a bajon segítenünk, mert különben rövid idő alatt feloszlanék vagy rablók támadnák meg. Mozgó szerkezetű kaptárban úgy segítünk a bajon, hogy egy másik anyás családdal szoktatjuk össze vagy ha van tartalék anya, úgy ezt adjuk az anyátlan családnak s így megmentjük a pusztulástól. — Ha közönséges kasban van az anyátlan család, egyesítjük úgy, hogy az anyátlan kast hegyére állítjuk, lépeire mézet vagy cukros vizet locsolunk, egy másik anyás kast pedig ráállítunk s éjen át az alsó anyátlan kas méhei felszíván a mézet, a felső kasba vonulnak. Tehát a kettőből lesz egy, de erős család.

A tavaszi átvizsgálás alkalmával a kaptár fenekén összegyűlt sejt morzsálékokat ki kell tisztítani. A méhek ugyan elvégeznék ezen dolgot, de nagy fáradságukba, sőt a lehullott méhek kihordása életükbe is kerülhet, mivel nehezen szabadulnak meg tőlük s a kevésbé alkalmas időben megdermednek. — A kaptár tisztítása alkalmával

„esetét“ s most eljött őt vigasztalni, neki is, gyermekeinek is gondját viselni és hozzájuk hűséggel lenni a meddig Pistának tetszik, vagy akár holta napjáig is.

Pista elgondolta, hogy ha ő ezt a leányt magához fogadja, megszólja a világ s jogosan tartják könnyelmű léha embernek, — mert hát valamikor pesti lakos korában szerette ezt a leányt, ki ott szobalányoskodott abban a nagy épületben, melyben ő is lakott és ahol nem egy pásztor órát töltöttek együtt a méla hold világánál

— Az nem lehet Zsuzsi, mit szólnának hozzá az emberek s aztán nekem a gyermekeim miatt becsületes korrekt embernek kell maradnom, aztán meg — todod — az a régi dolog — elmúlt

A leány tiszteletteljes távolságba húzódott a férfitől és megszólalt:

— Tudom én azt nagyon jól, hogy abban az állásban, amelyet itt Monori úr elfoglal, össze nem állhat idegen nővel, nem is úgy jöttem én, hogy asszonya legyek, hanem eljöttem cselédjének.

Azt is tudom, hogy adósságai vannak Monori urnak, tehát nehéz volna egy drága házvezetőnőt tartania, de én nem kérek bért, ruhám is van annyi, hogy évekig nem lesz rá gondom, van egy kis pénzem is, amire még nincs szükségem. Sem apám, sem anyám, egyedül állok a világon, nem kell nekem más, mint a maga gyermekeinek szeretete, meg a maga becsülése, amiket én majd ki fogok érdemelni. Itt van ez a 300 frt tegye el, fizesse ki az adósságát s éljen nyugodtan, mert azzal gyermekeinek is, meg a tisztességes állásának is tartozik.

— De Zsuzsi, megdöntöd te, hogy mit cselekszel? Hisz nekem — itt elakadt Pista

a penészes és here sejtek is eltávolítandók a kasból. A méhek ősszel a kaptár nyílásait beragasztják, mi annak a jele, hogy a meleget szeretik. Tavasszal sokkal nagyobb melege van szükségük, mert ilyenkor már fiasítanak, az pedig csak meleg lakban gyarapodhat, — a hideg a fiasítást megsemmisítheti. Minél melegebb a költő úr, annál jobban fejlődik a költés, mi a mozgó szerkezetű kaptároknak úgy érhető el, hogy annyi lépet hagyunk bent, amennyit a nép elfed; a fölös lépet kiszedjük s az ablakot a sejtekig toljuk. Mikor a család megnépesedett, bővítjük új lépek beadásával.

MI UJSÁG?

— **Hymen.** Róth Jakab helybeli kereskedő kedves leányát eljegyezte Marmorstein Bernát budapesti iparos.

— **Kerületünk országgyűlési képviselőjének** belügyi államtitkárrá leendő kinevezetése csupán napok kérdése. — Ez az örömhír jóleső érzéssel és büszkeséggel tölti el nemcsak városunk közönségét, hanem az egész választó kerület lakosságát is.

— **Országgyűlési képviselő választók** az elmúlt héten összeirattak, e héten elkészül a névjegyzék is, melyről jövő számunkban fogunk beszámolni.

— **Az iparosoknak.** Márczius 15-én, az ipartestületben tartott ünnepély, illetőleg közgyűlés alkalmával a jelen voltak táviratilag üdvözölték Kossuth Ferenczet, mint a függetlenségi 48-as párt vezérét és elhunyt nagy hazánk fia, Kossuth Lajos letéteményesét. — Ezen üdvözlő táviratra Kossuth Ferencz a következő levéllel válaszolt:

Budapest, 1900. márczius hó 19.

Tisztelt Alelnök Úr!

Fogadja kérem és adja át az abonyi ipartestület hazafias közönségének hálás köszönetem és üdvözlőmet azért a jóleső megemlékezésért, melyben márczius tizenötödik alkalmából részesítettek.

Adja Isten, hogy minél hamarabb függetlenségi elveink teljes diadalát ünnepelhessek!

Hazafias üdvözléssel

Kossuth Ferencz.

— **Áthelyezés.** Dr Vida Zoltán a czeplédi járásbíróóság kiváló albiróját — mint a hivatalos lap hozta, saját kérelmére a budapesti VIII. — X. ker. járásbíróóságához helyezték át. Teljes 4 éve működik járásbíróóságunknál páratlan munkás-

szava s csak kis vártatva tette utána elfordulva — feleségem is van és még

De Zsuzsi bele vágott Pista szavaiba.

— Magának már nincs felesége, — azt is tudom én jól — maga sokkal érzékenyebb lelkű ember, minthogy azzal az asszonnyal még egyszer összejössz. Menjen kérem a hivatalába, délben ha haza jön majd megbeszéljük a többit, a pénzt pedig vigye s tegye oda a hová mondtam; — azzal Zsuzsi neki látott a szoba rendezésének, összeszedte a gyermekek ruháit, megvizsgálta töröl-hegyre, hogy rendbe vannak-e.

Minthogy még a gyermekek aludtak, átment a háziakhoz, bemutatatta magát, mint Monori cselédje s megköszönte eddigi gondviselésüket . . . s ment minden rendben, mint a karika csapás.

Pista lelkében nagy változás ment végbe, valami megmagyarázhatlan nyugodtság kezdett rajta erőt venni, visszanyerte életkedvét s némi örömet is kezdett érezni rendes családi életmódja fölött.

Egy év múlva kifizette minden adósságát, szépen, eszinosan öltözködött mindig, sőt a társas életben is kezdett szerepet vinni s mire fürtei deresedni kezdett, saját házában várta haza fiait minden nyáron a nagy vakációkra.

Csak egyszer volt egy bús napja, midőn hivatalos uton tudtára adták, hogy felesége egy zivatáros éjjel Pesten a Dunába ugrott.

Szegény Zsuzsi is megkönnyezte, de azok közzé a könyvek közzé öröm könyvek is vegyültek.

Hűségének, elnyomott szerelmének jutalma is megjött nem soká, midőn egyszer Pista — most már tekintetes Monori István ur, azt kérdezte tőle gyöngéden magához vonva, hogy: hová irjak lelkem a keresztleveléért?

sággal, szorgalommal. Nagy lelkiismeretességgel, aggódó pontossággal járt el mindenben. Amellett ügyis mint bíró, ügyis mint ember mindenkivel szemben szíves előzékeny és udvarias volt. Az abonyi ügyes-bajos feleknek mindég készséges jóakarattal intézte ügyeiket, különösen a késedelmes hagyatéki ügyekben. Mi, akik közelebbről ismertük, sajnálkozásunkat fejezzük ki távozásán. — Helyébe dr. Dományi Izidor járásbírói jegyzőt nevezte ki a király eljárásbírónak.

— **Abonyi ember szerencséje.**

Szabó Mátyás földink, aki Szolnokon van a vasútnál alkalmazásban, szerencsét próbált az osztálysorsjátékon. Nagy kegyében lehet Mátyás Fortuna asszonyságnak, mert a legutóbbi húzáson 50000, mond: ötvenezer koronát nyert. Ez a mesebe illő szerencse nem vakította el a számitani tudó magyar paraszt fiút, meg marad szépen vasutasnak mind addig, míg valamilyes summa nyugdíj igényt el nem ér, aztán pár száz forint évi nyugdíj mellett haza jön szülőföldjét szántani vetni — — — ha ugyan addig a könnyen jött vagyon el nem fogy, mert bizony a kapitális pénzhez nem szokott egyszerű embert ki szokta forgatni normális állapotából a nem várt szerencse.

— **Öngyilkosság.** Egy alig egy éves házaspár, 18 éves fiatal asszony velett véget életének és ezzel egy család boldogságának. Tóth Ferenczné Baranyi Róza márczius 17-én egy fiú gyermeknek adott életet s ezóta folyton szívdobogásról és főfájásról panaszkodott. Orvost hivatolt tehát, a ki gyermekgyógyheveny-tébolyt és dühöngést konstata a fiatal anyán. Dr. Hirn Márton alapos gyógykezelés alá vette a beteget, ki úgy látszott, hogy javulásnak is indult. Férje és anyósa gondosan ápolták és az orvosi figyelmeztetés folytán ügyeltek rá, nehogy magában betegségéből kifolyólag magában valami kárt tegyen. 29-én éjjel 2 órakor és azután 3 órakor nyugodtan megszoportatta kis fiát s e közben kérte férjét és anyósát, hogy pihenjenek le egy kicsit, hisz úgy is ki vannak már merülve. Le is nyugodtak a családtagok, de egy óra múlva felébredtek s rémülve vették észre, hogy a fiatal anyára nincs az ágyban, sem a szobában. Az udvarra mentek tehát keresni, hol az anyós a kut mellett meglátta a betegnek kendőjét. Rögtön megkapta őket a gondolat, hogy az asszony a kutba ugrott. Áthitták Kapala Sándor szomszédjukat, aki aztán a kut ostorájával kezdte a vizet kotorászni, mire a nő feje a víz színére került föl. A nagy rémületben fejüket vesztették a családtagok s a helyett, hogy rögtön a mentés munkájához láttak volna, hatósághoz szaladtak s a csak úgy 1/2 8 óra tájban huzták ki a szerencsétlen asszony holt testét. Nem róható meg eléggé a közönség ama balhiedelme, hogy öngyilkosok hullájához addig nem szabad nyúlni, még hatósági kiküldött oda nem érkezik. Sőt ellenkezőleg, mulasztást követ el az, a ki nem nyújt gyors segílyt az ily szerencsétleneknek s nem igyekszik gyorsan a mentést megkísérelni. Csak a talált hullát nem szabad a helyéről elmozdítani s a körülötte lévő tárgyakat másnával tenni vagy elvinni. Öngyilkosság esetében az azonnali gyors segélynyújtás nem csak a hatósági rendelet lelkiismeretes végrehajtása, hanem férfias bátor cselekmény és ember baráti kötelesség.

— **Eltűnt jegyző.** Bíró Zoltán, vecsési fiatal jegyző, kit alig fél éve választottak meg, — roppant sok adósság hátrahagyásával, márczius 15-én eltűnt, hátrahagyott levelében azt írja, hogy öngyilkossá lesz, ami azonban nem valószínű, mert ifj. Teszary László szolgabíró által nyomban megtartott hivatal vizsgálat semmi rendtelenséget nem fedezett föl hivatalában. Azt hisszük, hogy csak hitelezői elől menekült el. A pénztárnok, a ki előlegezte fél évi fizetését eme szabálytalan eljárás miatt — az előlegezett összeg letévése után lemondott.

— **Kossuthnak leghivebb arczképe 1849-ből.** Remek kivitelű arczképe készült el a nemzet atyjának. Gróf Kreith Béla a budapesti Kossuth-muzcum alapítója, régen fárad azon, hogy a szabadságharc legnagyobb fiának képeit hív reprodukcióban terjessze. Most jelent meg Kossuth Lajos életnagy arczképe gyönyörű fénykép nyomtatban. Ez a kép az eddigiek közt Kossuthnak legtökéletesebb, leghivebb arczképe 1849-ből, tehát abból a korból, a mikor küzdelmének és dicsőségének zenithjén állott. Mint ilyen kétszeresen drága ereklye, mert ebből az időből nincsen róla hivenképzült képünk. Ezen az arczképen minden ott van, ami benne nagy volt: a tűz, az elzántság, a hazáért és nemzetért való

rajongás, a szabadságérti lelkesedés és a lángész ihlete, Kossuth Lajos ilyen volt, csakis ilyen lehetett. Valóban nemes és hazafias szolgálatot teljesítettek azok, akik ezen legujabb Kossuth-arczképét a magyar közönség számára megteremtették. Ne hiányozzék ez a kép egyetlen házból, egyetlen körből sem. Ez életnagyi arczkép ára csak 3 frt 40 kr. Az 1848—49-ik ereklyemuzom Budapest, IV., gránátos-utca 14. Szabadságharcunk hőseinek és vértanúink emlékeinek e pantheonát támogatja mind, aki e becses képet megszerzi.

Nem lesz drágább a kártya.

A pénzügyminiszternek az év elején kiadott rendelete, a mely az eddig használatban volt kártyák nagyobb részét kétszeres bélyegilleték alá vette, annak idején a kártyázók között kellemetlen feltűnést keltett. A pénzügyminiszternek újabb kibocsátott 19.067. számú rendelete, a mely ez év április elsején lép életbe, az a jelentősége, hogy a legnépszerűbb kártyanemek ára nem fog megdrágulni. A különbség az eddigi állapottal szemben csak az lesz, hogy a kártyanemek szélei valamivel keskenyebbek lesznek.

A biztosítási díjak felemelése.

A szövetségre lépett magyar és osztrák biztosító részvénytársaságok igazgatói márcz. 12-én Budapesten folytatták a február elején már megkezdett tanácskozásait. Főleg az idejégbiztosítási díjak végleges megállapítási, a tüzbiztosítási díjak tervezett általános felemelése és az új biztosítási javaslattal szemben elfogalandó álláspont volt az értekezletnek tárgya.

Heremagvak ólomzárólása.

A budapesti m. kir. állami vetőmagvizsgáló állomás f. évi február hó 3-áig az alant megnevezett magkereskedőknél és termelőknél a következő magvakat ólomzárólta:

	Luczerna.	Lóhere.	Összesen.
	métermázsákban.		
Mauthner Ödön Budapest	1008	1040	2048
M. mezőgazdák szövetkezete	444	808	1252
Klein Vilmos Szatmáron	150	727	877
Haldeck Ignác Budapest	577	278	855
Deutsch Gyula	318	196	514
Ifj. Freund Sámuel Szatmár	28	361	389
Frommer A. H. utóda Bpest	176	127	303

stb. stb. — Az állomás egyszersmind kötelességének tartja nyilvánosságra hozni, hogy Frommer A. H. utódai, nagykereskedő, figyelmeztetésünk dacára ismételve amerikai heremagot természetelt ólomzárólás elé, mely árunak ólomzárólását azonban intézetünk kiküldöttje természetesen visszautasította.

Budapest, 1900. február 3.

A bpesti m. kir. áll. vetőmagvizsgáló állomás.

Eladás. Öt éves rizling bor és törköly pálinka van eladó. Felvilágosítást ad a kiadóhivatal.

Apróságok.

A palóc négy fajta embert nem tart teljesen tökéletesnek: 1. A papot, mert az inget fölüre veszi. 2. A kántort, mert az akkor is énekel, mikor más becsületes ember sir. 3. A kéményséprőt, mert az ott is vakarózik, ahol nem visket és 4. A cipészt, mert ő maga teszi be a kaptafát a cipőbe, mégis úgy körül kopogtatja, mintha nem akarná elhinni, hogy csakugyan benne van.

Egy alföldi városban a „piaczi legyek“ azok, amik Budapesten a csirkefogók, Vácson a povalacsok.

A főkapitány egyszer elküldi a városi hajdut, hogy kerítsen egy „piaczi legy“-et.

A hajdu egy idő mulva eredménytelenül tér vissza, jelentve, hogy nem talált egyet sem.

— Nem is lesz ott addig, ugy látom, mondá idegesen a főkapitány, mig én magam ki nem megyek!

Megbámulta két vidéki paraszt az újországházat. Alig birtak betelni a csodálatával.

— Hallod-e komám, lehetett e vagy e z e r pengő.

A másik, aki katona viselt ember lévén, nagy tapasztaltságu, világlátott bölcsnek tartotta magát, ekkép akart okosabb lenni komájánál:

— Má édes komám, én csak a mondó vagyok, hogy nem is itt készült ez, ha' Bécsben!

Forradalom a kosmetika terén

UJ! UJ! UJ!

ártalmatlan ártalmatlan

CRÉME ARISTOKRAT.

Bámulatos és meglepő hatása **arcz** és **kéz** créme; — **teljesen ártalmatlan** és **zsirmentes** készítmény; — a legrövidebb idő alatt eltünteti az arcz és kéz mindenféle tisztátalanságát u. m. szeplőt-, májfoltot-, bőratkát (mitessert), sőt hosszabb használat után az arcznak ránczait is elsimitja, eltünteti. **Hatásáért kezeskedem.**

Egy próba tégely ára **1 frt 50 kr.**

Egy nagy tégely ára **3 frt — kr.**

Poudre **Aristokrat** a legujabb arcz Poudre **teljesen ártalmatlan** anyagokból készítve, nappal vagy este használva rendkívül szép és elegáns arczszínt ad. Kapható fehér, rózsza és crém színben.

Egy doboz ára **1 frt 50 kr.**

Megrendelések vagy utánvétellel vagy a pénz előleges beküldése mellett eszközölhetők.

Léontine Clément

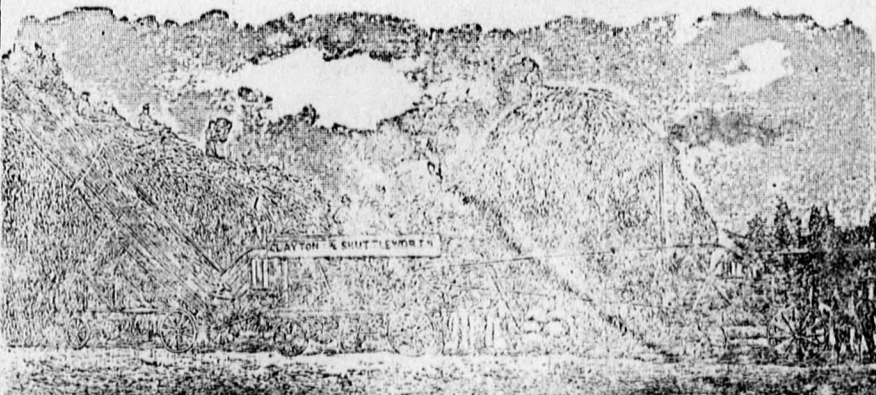
url. ölgynél

Budapest, VII., Csengery-u. 8.

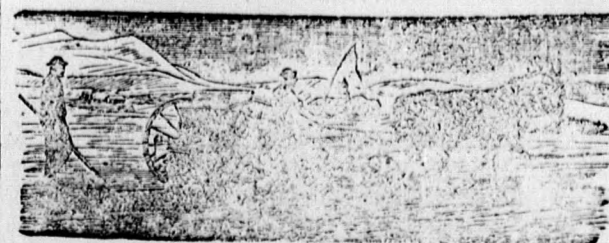
A gőzmalom utcában levő **lakóházam**, mely áll 3 szoba, konyha és éléskamrából, továbbá az istálló, kocsiszin, melléképület és a kert hasznobérbe kiadó, esetleg örök áron is eladó.

HUNYADY OSZKÁR.

Clayton & Shuttleworth
 mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.
 által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzeséplőgép-készletek 2 1/2 egész 12 lóerőig, továbbá járgány-csésplőgépek, lóhere-csésplők, tisztító-posták, korokolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

„Columbia-Drill“
 legjobb sorvetőgépek, szecsavágók, répavágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrlő-malmok, egyetemes aczél-ekék.

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kint nátra tnyven és örmentee kültetnek.

Lincolni törzsgvárunk a világ le nagvobb locomobil- és csésplőgép-gyára.